

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 2014/52/EU**2019/EØS/77/63****av 16. april 2014****om endring av direktiv 2011/92/EU om vurdering av visse offentlige og private prosjekters miljøvirkninger(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 192 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽²⁾,etter den ordinære regelverksprosessen⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/92/EU⁽⁴⁾ er prinsippene for vurdering av prosjekters miljøvirkninger harmonisert ved at det er innført minstekrav med hensyn til hvilke typer prosjekter som skal vurderes, utbyggerens viktigste forpliktelser, innholdet i vurderingen samt vedkommende myndigheters og offentlighetens deltaking, og direktivet bidrar til et høyt vernnivå for miljøet og menneskers helse. Medlemsstatene kan fastsette strengere vernetiltak i samsvar med traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV).
- 2) I kommisjonsmeldingen av 30. april 2007 med tittelen «The mid-term review of the sixth Community Environment Action Programme» og i Kommisjonens rapport av 23. juli 2009 om anvendelsen og virkningen av rådsdirektiv 85/337/EØF⁽⁵⁾, som var forgjengeren til direktiv 2011/92/EU, ble det lagt vekt på behovet for å forbedre prinsippene for miljøkonsekvensvurdering av prosjekter og for å tilpasse direktiv 85/337/EØF til politiske, rettslige og tekniske forhold som har gjennomgått betydelige endringer.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 124 av 25.4.2014, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 117/2015 av 30. april 2015 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 42 av 4.8.2016, s. 73.

⁽¹⁾ EUT C 133 av 9.5.2013, s. 33.

⁽²⁾ EUT C 218 av 30.7.2013, s. 42.

⁽³⁾ Europaparlamentets holdning av 12. mars 2014 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 14. april 2014.

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/92/EU av 13. desember 2011 om vurdering av visse offentlige og private prosjekters miljøvirkninger (EUT L 26 av 28.1.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådsdirektiv 85/337/EØF av 27. juni 1985 om vurdering av visse offentlige og private prosjekters miljøvirkninger (EFT L 175 av 5.7.1985, s. 40).

- 3) Det er nødvendig å endre direktiv 2011/92/EU for å forbedre framgangsmåten for miljøkonsekvensvurdering, tilpasse denne framgangsmåten til prinsippene om smart regelverk og styrke sammenhengen og samspillet med øvrig unionsregelverk og unionspolitikk og med strategier og politikk utarbeidet av medlemsstatene på områder under nasjonal myndighet.
- 4) For å samordne og lette framgangsmåtene for vurdering av grensekryssende prosjekter, og særlig for å gjennomføre høringer i samsvar med konvensjonen av 25. februar 1991 om konsekvensutredninger for tiltak som kan ha miljøvirkninger i andre land (Espoo-konvensjonen), kan berørte medlemsstater nedsette et felles organ på grunnlag av prinsippet om lik representasjon.
- 5) De ordningene som er fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 347/2013⁽¹⁾, (EU) nr. 1315/2013⁽²⁾ og (EU) nr. 1316/2013⁽³⁾, og som er relevante for infrastrukturprosjekter som er samfinansiert av Unionen, kan også lette gjennomføringen av kravene i direktiv 2011/92/EU.
- 6) Direktiv 2011/92/EU bør også endres på en måte som sikrer forbedret miljøvern, økt ressurseffektivitet og bærekraftig vekst i Unionen. For dette formål er det nødvendig å forenkle og harmonisere de framgangsmåtene som er fastsatt i direktivet.
- 7) I løpet av de siste ti årene har miljøspørsmål som ressurseffektivitet og bærekraftig utvikling, vern av biologisk mangfold, klimaendringer og risiko for ulykker og katastrofer fått større betydning i politikktutforming. De bør derfor også utgjøre viktige elementer i vurderings- og beslutningsprosessene.
- 8) I sin melding av 20. september 2011 med tittelen «Roadmap to a Resource Efficient Europe» forpliktet Kommissjonen seg til å ta hensyn til mer omfattende betraktninger om ressurseffektivitet og bærekraftig utvikling ved revisjonen av direktiv 2011/92/EU.
- 9) I kommisjonsmeldingen av 22. september 2006 med tittelen «Thematic Strategy for Soil Protection» og i kjøreplanen for et ressurseffektivt Europa understrekes betydningen av en bærekraftig utnyttning av jordbunnen og behovet for å begrense den ikke-bærekraftige økningen i mengden jord som brukes til bebyggelse («arealbeslag»). I sluttokumentet fra FN-konferansen om bærekraftig utvikling, som ble holdt i Rio de Janeiro 20.–22. juni 2012, anerkjennes dessuten den økonomiske og samfunnsmessige betydningen av god arealforvaltning, herunder jordforvaltning, og behovet for strakstiltak for å snu tendensen med jordforringelse. Offentlige og private prosjekters innvirkning på jordarealer, særlig når det gjelder arealbeslag, og på jordbunnen, herunder når det gjelder organiske stoffer, erosjon, komprimering og forsegling, bør derfor undersøkes og begrenses; egnede arealbruksplaner og politiske tiltak på nasjonalt, regionalt og lokalt plan er også relevante i denne sammenheng.
- 10) I samsvar med De forente nasjoners konvensjon om biologisk mangfold (heretter kalt «konvensjonen»), som Unionen er tilsluttet gjennom rådsbeslutning 93/626/EØF⁽⁴⁾, skal det så langt det er mulig og dersom det er relevant, foretas en vurdering av prosjekter som antas å ha vesentlige skadevirkninger på det biologiske mangfoldet, som definert i artikkel 2 i konvensjonen, med sikte på å unngå eller begrense slike virkninger. En slik forhåndsvurdering av disse virkningene bør bidra til å nå Unionens overordnede mål, som fastsatt av Det europeiske råd i dets konklusjoner av 25.–26. mars 2010, om å stanse tapet av biologisk mangfold og forringelsen av økosystemtjenester innen 2020 og gjenopprette dem der det er mulig.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 347/2013 av 17. april 2013 om retningslinjer for transeuropeisk energiinfrastruktur og om oppheving av vedtak nr. 1364/2006/EF og endring av forordning (EF) nr. 713/2009, (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009 (EUT L 115 av 25.4.2013, s. 39).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1315 av 11. desember 2013 om unionsretningslinjer for utviklingen av et transeuropeisk transportnett og om oppheving av beslutning nr. 661/2010/EU (EUT L 348 av 20.12.2013, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1316/2013 av 11. desember 2013 om etablering av Ordningen for et sammenkoplet Europa, om endring av forordning (EU) nr. 913/2010 og om oppheving av forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 av 20.12.2013, s. 129).

⁽⁴⁾ Rådskrav 93/626/EØF av 25. oktober 1993 om inngåelse av konvensjonen om biologisk mangfold (EFT L 309 av 13.12.1993, s. 1).

- 11) De tiltakene som er truffet for å unngå, forebygge, begrense og om mulig motvirke vesentlige skadevirkninger på miljøet, særlig på arter og habitater som er vernet etter rådsdirektiv 92/43/EØF⁽¹⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/147/EF⁽²⁾, bør bidra til å hindre enhver forringelse av miljøets kvalitet og ethvert nettotap av biologisk mangfold, i samsvar med Unionens forpliktelser etter konvensjonen og med målene og tiltakene i Unionens strategi for biologisk mangfold fram til 2020, som er fastsatt i kommisjonsmeldingen av 3. mai 2011 med tittelen «Our life insurance, our natural capital: an EU biodiversity strategy to 2020».
- 12) For å sikre et høyt vernenivå for havmiljøet, særlig for arter og habitater, bør miljøkonsekvensvurderingene og framgangsmåtene for utvelgning for prosjekter i havmiljøet ta hensyn til prosjektenes egenskaper, særlig når det gjelder teknologien som brukes (for eksempel seismiske undersøkelser med aktive sonarer). I den forbindelse kan kravene i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/30/EU⁽³⁾ også lette gjennomføringen av kravene i dette direktiv.
- 13) Klimaendringer vil fortsette å skade miljøet og sette den økonomiske utviklingen i fare. I den forbindelse bør det foretas vurderinger av prosjekters innvirkning på klimaet (for eksempel utslipp av klimagasser) og deres sårbarhet for klimaendringer.
- 14) Etter kommisjonsmeldingen av 23. februar 2009 med tittelen «A Community approach on the prevention of natural and man-made disasters» oppfordret Rådet i sine konklusjoner av 30. november 2009 Kommisjonen til å sikre at det ved gjennomføring, vurdering og videreutvikling av EU-initiativer tas hensyn til forebygging og håndtering av katastroferisiko og til De forente nasjoners Hyogo-handlingsplan (2005–2015), som ble vedtatt 22. januar 2005, og som understreker behovet for å innføre framgangsmåter for vurdering av katastroferisiko ved større infrastrukturprosjekter.
- 15) For å sikre et høyt vernenivå for miljøet må det treffes forebyggende tiltak for visse prosjekter som på grunn av sin sårbarhet for alvorlige ulykker og/eller naturkatastrofer (for eksempel oversvømmelse, stigende havnivå eller jordskjelv), kan antas å ha vesentlige skadevirkninger på miljøet. Når det gjelder slike prosjekter, er det viktig å vurdere deres sårbarhet (eksponering og motstandsdyktighet) for alvorlige ulykker og/eller katastrofer, risikoen for at disse ulykkene eller katastrofene inntreffer, og hvordan dette påvirker sannsynligheten for vesentlige skadevirkninger på miljøet. For å unngå dobbeltarbeid bør det være mulig å bruke relevante tilgjengelige opplysninger fra risikovurderinger foretatt i henhold til unionsregelverk, for eksempel europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/18/EU⁽⁴⁾ og rådsdirektiv 2009/71/Euratom⁽⁵⁾, eller fra relevante vurderinger foretatt i samsvar med nasjonal lovgivning, forutsatt at kravene i dette direktiv oppfylles.
- 16) For å verne og fremme kulturarven, herunder historiske bymiljøer og landskaper, som er en vesentlig del av det kulturelle mangfoldet som Unionen er forpliktet til å respektere og fremme i henhold til artikkel 167 nr. 4. i TEUV, kan definisjonene og prinsippene i relevante konvensjoner fra Europarådet være nyttige, særlig den europeiske konvensjon av 6. mai 1969 om vern av arkeologisk kulturarv, konvensjonen av 3. oktober 1985 om bevaring av Europas arkitektoniske kulturarv, den europeiske landskapskonvensjonen av 20. oktober 2000 og rammekonvensjonen av 27. oktober 2005 om kulturarvens verdi for samfunnet. For bedre å bevare den historiske arven, kulturarven og landskapet er det viktig at det i miljøkonsekvensvurderinger tas hensyn til prosjekters visuelle virkning, dvs. endringer i utseendet på eller oppfatningen av bebyggelse eller naturlig landskap og byområder.
- 17) Ved anvendelsen av direktiv 2011/92/EU er det nødvendig å sikre smart, bærekraftig og inkluderende vekst i samsvar med målene fastsatt i kommisjonsmeldingen av 3. mars 2010 med tittelen «Europe 2020 — A strategy for smart, sustainable and inclusive growth».

⁽¹⁾ Rådsdirektiv 92/43/EØF av 21. mai 1992 om vern av habitater og ville dyr og planter (EFT L 206 av 22.7.1992, s. 7).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/147/EF av 30. november 2009 om vern av viltlevende fugler (EUT L 20 av 26.1.2010, s. 7).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/30/EU av 12. juni 2013 om sikkerhet ved offshore olje- og gassvirksomhet og om endring av direktiv 2004/35/EF (EUT L 178 av 28.6.2013, s. 66).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/18/EU av 4. juli 2012 om kontroll med faren for storulykker med farlige stoffer og om endring og senere oppheving av rådsdirektiv 96/82/EF (EUT L 197 av 24.7.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådsdirektiv 2009/71/Euratom av 25. juni 2009 om fastsettelse av en fellesskapsramme for atomsikkerhet ved atomanlegg (EUT L 172 av 2.7.2009, s. 18).

- 18) For å styrke offentlighetens tilgang til opplysninger og innsynet bør miljøinformasjon i forbindelse med gjennomføringen av dette direktiv være tilgjengelig i rett tid og også i elektronisk form. Medlemsstatene bør derfor opprette minst en sentral portal eller kontaktpunkter på det rette administrative nivå, slik at offentligheten lett og effektivt kan få tilgang til nevnte opplysninger.
- 19) Erfaringen har vist at anvendelsen av direktiv 2011/92/EU på prosjekter eller deler av prosjekter som tjener forsvarsformål, herunder prosjekter vedrørende allierte styrkers aktiviteter på medlemsstatenes territorium i samsvar med internasjonale forpliktelser, kan føre til offentliggjøring av viktige fortrolige opplysninger, noe som kan undergrave forsvarsformålene. Det bør derfor fastsettes bestemmelser som, dersom det er relevant, gir medlemsstatene tillatelse til ikke å anvende nevnte direktiv i slike tilfeller.
- 20) Erfaringen har vist at overholdelse av direktiv 2011/92/EU i forbindelse med prosjekter som har innsats ved sivile nødssituasjoner som eneste formål, kan være til skade for blant annet miljøet, og at det derfor bør fastsettes bestemmelser som, dersom det er relevant, gir medlemsstatene tillatelse til ikke å anvende nevnte direktiv i slike tilfeller.
- 21) Ved gjennomføringen av direktiv 2011/92/EU har medlemsstatene flere valgmuligheter når det gjelder å innarbeide miljøkonsekvensvurderinger i nasjonale framgangsmåter. Elementene i disse nasjonale framgangsmåtene kan derfor variere. Dette betyr at den grunngitte konklusjonen som vedkommende myndighet avslutter sin undersøkelse av et prosjekts miljøvirkninger med, kan være en del av en integrert framgangsmåte for utbyggingstillatelse eller inngå i en annen bindende beslutning som må treffes for å oppfylle målene for dette direktiv.
- 22) For å sikre et høyt vernenivå for miljøet og menneskers helse bør framgangsmåtene for utvelging og miljøkonsekvensvurderingene ta hensyn til virkningene av hele det aktuelle prosjektet, herunder, dersom det er relevant, dets deler under jorden og under grunnen, i bygge-, drifts- og eventuelt rivingsfasen.
- 23) For å oppnå en fullstendig vurdering av et prosjekts direkte og indirekte miljøvirkninger bør vedkommende myndighet foreta en analyse der den undersøker innholdet i de opplysningene som er framlagt av utbyggeren og innhentet i forbindelse med høringer, og tar hensyn til eventuelle tilleggsopplysninger.
- 24) Når det gjelder prosjekter som vedtas ved en særskilt nasjonal lov, bør medlemsstatene sikre at dette direktivs mål med hensyn til offentlig høring nås gjennom lovgivningsprosessen.
- 25) Vedkommende myndigheters objektivitet bør sikres. Interessekonflikter kan unngås blant annet ved at det skilles mellom vedkommende myndighets og utbyggerens funksjoner. Dersom vedkommende myndighet også er utbygger, bør medlemsstatene, som et ledd i sin organisering av administrativ kompetanse, minst sørge for et passende skille mellom uforenlige funksjoner hos de myndighetene som utfører de oppgavene som følger av direktiv 2011/92/EU.
- 26) For at vedkommende myndighet skal kunne avgjøre om prosjektene oppført i vedlegg II til direktiv 2011/92/EU, og endringer eller utvidelser av disse, skal underkastes en miljøkonsekvensvurdering (framgangsmåte for utvelging), bør det spesifiseres hvilke opplysninger utbyggeren må framlegge, med vekt på de vesentlige punktene som gjør det mulig for vedkommende myndighet å treffe sin beslutning. Beslutningen bør gjøres tilgjengelig for offentligheten.
- 27) Framgangsmåten for utvelging bør sikre at bare prosjekter som kan antas å ha vesentlige miljøvirkninger, medfører et krav om miljøkonsekvensvurdering.

- 28) Utvelgingskriteriene fastsatt i vedlegg III til direktiv 2011/92/EU, som medlemsstatene skal ta hensyn til for å avgjøre hvilke prosjekter som på grunn av sine forventede vesentlige miljøvirkninger skal underkastes en miljøkonsekvensvurdering, bør tilpasses og klargjøres. For eksempel har erfaringen vist at prosjekter som bruker eller påvirker verdifulle ressurser, prosjekter som er planlagt i miljømessig følsomme områder, eller prosjekter som kan ha skadelige eller uopprettelige virkninger, ofte kan antas å ha vesentlige miljøvirkninger.
- 29) Når vedkommende myndigheter skal avgjøre om et prosjekt kan antas å ha vesentlige miljøvirkninger, bør de finne fram til de kriteriene som det er mest relevant å vurdere, og ta hensyn til eventuelle opplysninger fra andre vurderinger som er pålagt i henhold til Unionens regelverk, for å kunne gjennomføre framgangsmåten for utvelgning på en effektiv og åpen måte. I den forbindelse bør innholdet i utvelgingsbeslutningen spesifiseres, særlig når det ikke stilles krav om en miljøkonsekvensvurdering. Videre er det god forvaltningspraksis å ta hensyn til eventuelle spontane merknader som er mottatt fra andre kilder, for eksempel fra enkeltpersoner eller offentlige myndigheter, selv om det ikke kreves noen formell høring i utvelgingsfasen.
- 30) For å bedre kvaliteten på miljøkonsekvensvurderingene, forenkle framgangsmåtene og effektivisere beslutningsprosessen bør vedkommende myndighet, dersom utbyggeren anmoder om det, avgi uttalelse om hvor omfattende og detaljert miljøinformasjon som skal framlegges i form av en miljøkonsekvensrapport (heretter kalt «avgrensning»).
- 31) Den miljøkonsekvensrapporten som utbyggeren skal framlegge om et prosjekt, bør inneholde en beskrivelse av rimelige alternative løsninger som utbyggeren har vurdert, og som er relevante for prosjektet, eventuelt med en oversikt over hvordan den aktuelle miljøtilstanden forventes å utvikle seg dersom prosjektet ikke gjennomføres (referansescenario), for å forbedre kvaliteten på miljøkonsekvensvurderingen og gjøre det mulig å integrere miljøhensyn på et tidlig stadium i prosjektutformingen.
- 32) De opplysningene som utbyggeren gir i miljøkonsekvensrapporten i samsvar med vedlegg IV til direktiv 2011/92/EU, bør være fullstendige og av tilstrekkelig høy kvalitet. For å unngå dobbeltarbeid i forbindelse med vurderingene bør det tas hensyn til resultatene av andre vurderinger som er foretatt i henhold til unionsregelverk, for eksempel europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/42/EF⁽¹⁾ eller direktiv 2009/71/Euratom, eller nasjonal lovgivning, dersom det er relevant og slike resultater er tilgjengelige.
- 33) Sakkyndige som deltar i utarbeidingen av miljøkonsekvensrapporter, bør være kvalifiserte og kompetente. Tilstrekkelig sakkunnskap på det området det berørte prosjektet gjelder, er nødvendig når vedkommende myndigheter skal undersøke prosjektet, for å sikre at de opplysningene som er framlagt av utbyggeren, er fullstendige og av høy kvalitet.
- 34) For å sikre åpenhet og ansvarlighet bør vedkommende myndighet være forpliktet til å begrunne sin beslutning om å gi utbyggingstillatelse for et prosjekt og til å angi at den har tatt hensyn til resultatene av de høringene som er gjennomført, og de relevante opplysningene som er innhentet.
- 35) Medlemsstatene bør sikre at det iverksettes risikoreduserende tiltak og kompensasjonstiltak, og at det fastsettes egnede framgangsmåter for å overvåke vesentlige skadevirkninger på miljøet som følge av byggingen og driften av et prosjekt, blant annet for å avdekke uforutsette vesentlige skadevirkninger, slik at det kan treffes egnede utbedringstiltak. Denne overvåkingen bør ikke overlappes eller utvide den overvåkingen som kreves i henhold til annet unionsregelverk enn dette direktiv og i henhold til nasjonal lovgivning.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/42/EF av 27. juni 2001 om vurdering av miljøvirkningene av visse planer og programmer (EFT L 197 av 21.7.2001, s. 30).

- 36) For å fremme en mer effektiv beslutningsprosess og øke rettssikkerheten bør medlemsstatene sikre at de forskjellige fasene i miljøkonsekvensvurderingen av prosjekter gjennomføres innen rimelige frister, avhengig av prosjektets art, kompleksitet, plassering og omfang. Disse fristene bør under ingen omstendigheter være til hinder for at det oppnås høye standarder for miljøvern, særlig ikke standarder som følger av annet unionsregelverk på miljøområdet enn dette direktiv, eller for effektiv offentlig deltaking og tilgang til rettsmidler.
- 37) For å gjøre vurderingene mer effektive, minske den administrative kompleksiteten og øke den økonomiske effektiviteten i tilfeller der plikten til å vurdere miljøspørsmål følger både av dette direktiv og av direktiv 92/43/EØF og/eller direktiv 2009/147/EF, bør medlemsstatene sikre at det fastsettes samordnede og/eller felles framgangsmåter som oppfyller kravene i nevnte direktiver, dersom det er relevant og idet det tas hensyn til deres særlige organisatoriske egenskaper. Dersom plikten til å vurdere miljøspørsmål følger både av dette direktiv og av annet unionsregelverk, for eksempel europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/60/EF⁽¹⁾, direktiv 2001/42/EF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF⁽²⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/75/EU⁽³⁾ og direktiv 2012/18/EU, bør medlemsstatene kunne fastsette samordnede og/eller felles framgangsmåter for å oppfylle kravene i det relevante unionsregelverket. Når det fastsettes samordnede eller felles framgangsmåter, bør medlemsstatene utpeke en myndighet som får ansvaret for å utføre de tilhørende oppgavene. Idet det tas hensyn til institusjonelle strukturer, bør medlemsstatene kunne utpeke mer enn én myndighet dersom de finner det nødvendig.
- 38) Medlemsstatene bør fastsette regler for sanksjoner ved overtredelse av de nasjonale bestemmelser som vedtas i samsvar med dette direktiv. Medlemsstatene bør fritt kunne fastsette disse sanksjonenes art eller form. De fastsatte sanksjonene bør være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.
- 39) I samsvar med prinsippene om rettssikkerhet og forholdsmessighet og for å sikre en mest mulig smidig overgang fra den eksisterende ordningen fastsatt ved direktiv 2011/92/EU til den nye ordningen som blir resultatet av endringene i dette direktiv, bør det fastsettes overgangstiltak. Disse tiltakene bør sikre at regelverket for en miljøkonsekvensvurdering ikke endres for en bestemt utbygger når det allerede er iverksatt saksbehandlingsskritt etter den eksisterende ordningen, og det ennå ikke er gitt utbyggingstillatelse eller truffet en annen bindende beslutning med hensyn til prosjektet som er nødvendig for å oppfylle målene for dette direktiv. Følgelig bør de relevante bestemmelsene i direktiv 2011/92/EU slik det lød før endringen ved dette direktiv, gjelde for prosjekter der framgangsmåten for utvelgning er innledet, der framgangsmåten for avgrensning er innledet (dersom utbyggeren har bedt om eller vedkommende myndighet har krevd en avgrensning), eller der miljøkonsekvensrapporten er framlagt før fristen for innarbeiding i nasjonal lovgivning.
- 40) I samsvar med den felles politiske erklæringen fra medlemsstatene og Kommisjonen av 28. september 2011 om forklarende dokumenter⁽⁴⁾ har medlemsstatene forpliktet seg til at underretningen om innarbeidingstiltakene i berettigede tilfeller skal følges av ett eller flere dokumenter som forklarer sammenhengen mellom et direktivs bestanddeler og de tilsvarende deler av de nasjonale innarbeidingsdokumentene. Med hensyn til dette direktiv anser regelgiveren at oversendingen av slike dokumenter er berettiget.
- 41) Ettersom målet for dette direktiv, som er å sikre et høyt vernnivå for miljøet og menneskers helse ved å fastsette minstekrav til miljøkonsekvensvurderinger av prosjekter, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene, men på grunn av omfanget, alvoret og de grensekryssende virkningene av de miljøspørsmålene som skal behandles, bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel, går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.
- 42) Direktiv 2011/92/EU bør derfor endres —

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/60/EF av 23. oktober 2000 om fastsettelse av en ramme for fellesskapstiltak på området vannpolitikk (EFT L 327 av 22.12.2000, s. 1)

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF av 19. november 2008 om avfall og om oppheving av visse direktiver (EUT L 312 av 22.11.2008, s. 3).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/75/EU av 24. november 2010 om industriutslipp (integriert forebygging og begrensning av forurensning) (EUT L 334 av 17.12.2010, s. 17).

⁽⁴⁾ EUT C 369 av 17.12.2011, s. 14.

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

I direktiv 2011/92/EU gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 1 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 2 tilføyes følgende definisjon:

«g) «miljøkonsekvensvurdering» en prosess som består av:

- i) utbyggerens utarbeiding av en miljøkonsekvensrapport som nevnt i artikkel 5 nr. 1 og 2,
- ii) gjennomføring av høringer som nevnt i artikkel 6 og, når det er relevant, artikkel 7,
- iii) vedkommende myndighets undersøkelse av opplysningene i miljøkonsekvensrapporten og eventuelle utfyllende opplysninger som utbyggeren om nødvendig har framlagt i samsvar med artikkel 5 nr. 3, og eventuelle relevante opplysninger som er innhentet i forbindelse med høringene i henhold til artikkel 6 og 7,
- iv) vedkommende myndighets grunngitte konklusjon om prosjektets vesentlige miljøvirkninger, der den tar hensyn til resultatene av undersøkelsen nevnt i punkt iii) og, når det er relevant, sin egen utfyllende undersøkelse, og
- v) innarbeiding av vedkommende myndighets grunngitte konklusjon i beslutningene nevnt i artikkel 8a.»

b) Nr. 3 skal lyde:

«3. Medlemsstatene kan fra tilfelle til tilfelle og dersom nasjonal lovgivning tillater det, beslutte ikke å anvende dette direktiv på prosjekter eller deler av prosjekter som har forsvar som eneste formål, eller på prosjekter som har innsats ved sivile nødssituasjoner som eneste formål, dersom de anser at en slik anvendelse vil skade disse formålene.»

c) Nr. 4 oppheves.

2) I artikkel 2 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1–3 skal lyde:

«1. Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at prosjekter som kan antas å ha vesentlige miljøvirkninger, blant annet på grunn av sin art, sitt omfang eller sin plassering, blir gjenstand for et krav om utbyggingstillatelse og en vurdering av deres miljøvirkninger, før det gis utbyggingstillatelse. Disse prosjektene er definert i artikkel 4.

2. Miljøkonsekvensvurderingen kan inngå i medlemsstatenes eksisterende framgangsmåter for prosjektstillatelse eller, i mangel av slike, andre framgangsmåter, eller i de framgangsmåtene som skal innføres for å oppfylle målene for dette direktiv.

3. For prosjekter der plikten til å vurdere miljøvirkninger følger både av dette direktiv og av rådsdirektiv 92/43/EØF(*) og/eller europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/147/EF(**), skal medlemsstatene, dersom det er relevant, sikre at det fastsettes samordnede og/eller felles framgangsmåter som oppfyller kravene i nevnte unionsregelverk.

For prosjekter der plikten til å vurdere miljøvirkninger følger både av dette direktiv og av annet unionsregelverk enn direktivene nevnt i første ledd, kan medlemsstatene fastsette samordnede og/eller felles framgangsmåter.

Innenfor rammen av den samordnede framgangsmåten nevnt i første og annet ledd skal medlemsstatene bestrebe seg på å samordne de forskjellige vurderingene av et bestemt prosjekts miljøvirkninger som kreves etter det relevante unionsregelverket, ved å utpeke en myndighet for dette formål, uten at dette berører eventuelle bestemmelser som strider mot dette, i annet relevant unionsregelverk.

Innenfor rammen av den felles framgangsmåten nevnt i første og annet ledd skal medlemsstatene bestrebe seg på å sikre at det foretas bare én vurdering av et bestemt prosjekts miljøvirkninger som kreves etter det relevante unionsregelverket, uten at dette berører eventuelle bestemmelser som strider mot dette, i annet relevant unionsregelverk.

Kommisjonen skal gi retningslinjer om fastsettelsen av samordnede eller felles framgangsmåter for prosjekter som er underlagt krav om vurdering i samsvar med både dette direktiv og direktiv 92/43/EØF, 2000/60/EF, 2009/147/EF eller 2010/75/EU.

(*) Rådsdirektiv 92/43/EØF av 21. mai 1992 om vern av habitater og ville dyr og planter (EFT L 206 av 22.7.1992, s. 7).

(**) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/147/EF av 30. november 2009 om vern av viltlevende fugler (EUT L 20 av 26.1.2010, s. 7).»

b) I nr. 4 skal første ledd lyde:

«4. Med forbehold for artikkel 7 kan medlemsstatene i unntakstilfeller unnta et bestemt prosjekt fra bestemmelsene i dette direktiv dersom anvendelsen av bestemmelsene vil skade prosjektets formål, forutsatt at målene for dette direktiv oppfylles.»

c) Nytt nummer skal lyde:

«5. Med forbehold for artikkel 7 kan medlemsstatene i tilfeller der et prosjekt vedtas ved en særskilt nasjonal lov, unnta nevnte prosjekt fra bestemmelsene om offentlig høring fastsatt i dette direktiv, forutsatt at målene for dette direktiv oppfylles.

Fra og med 16. mai 2017 skal medlemsstatene hvert annet år underrette Kommisjonen om enhver anvendelse av unntaket nevnt i første ledd.»

3) Artikkel 3 skal lyde:

«*Artikkel 3*

1. Miljøkonsekvensvurderingen skal i hvert enkelt tilfelle på en hensiktsmessig måte identifisere, beskrive og vurdere prosjektets direkte og indirekte vesentlige virkninger på følgende faktorer:

- a) befolkning og menneskers helse,
- b) biologisk mangfold, særlig når det gjelder arter og habitater som er vernet i henhold til direktiv 92/43/EØF og direktiv 2009/147/EF,
- c) jordarealer, jordbunn, vann, luft og klima,
- d) materielle verdier, kulturarv og landskap,
- e) samspillet mellom faktorene nevnt i bokstav a)–d).

2. Virkningene nevnt i nr. 1 på faktorene nevnt i samme nummer omfatter de forventede virkningene av prosjektets sårbarhet for risiko for større ulykker og/eller katastrofer som er relevante for det aktuelle prosjektet.»

4) I artikkel 4 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 3 og 4 skal lyde:

«3. Ved undersøkelsen av hvert enkelt tilfelle eller fastsettelsen av terskelverdier eller kriterier i samsvar med nr. 2 skal det tas hensyn til de relevante utvelgingskriteriene fastsatt i vedlegg III. Medlemsstatene kan fastsette terskelverdier eller kriterier for når prosjekter verken behøver å underkastes en avgjørelse i henhold til nr. 4 og 5 eller en miljøkonsekvensvurdering, og/eller fastsette terskelverdier eller kriterier for når prosjekter under alle omstendigheter skal underkastes en miljøkonsekvensvurdering uten å underkastes en avgjørelse i henhold til nr. 4 og 5.

4. Når medlemsstatene beslutter å kreve en avgjørelse om prosjekter som er oppført i vedlegg II, skal utbyggeren framlegge opplysninger om prosjektets egenskaper og dets antatte vesentlige miljøvirkninger. Vedlegg IIA inneholder en detaljert oversikt over hvilke opplysninger som skal framlegges. Dersom det er relevant, skal utbyggeren ta hensyn til tilgjengelige resultater av andre relevante vurderinger av miljøvirkninger som er foretatt i henhold til annet unionsregelverk enn dette direktiv. Utbyggeren kan også framlegge en beskrivelse av alle egenskaper ved prosjektet og/eller tiltak som er planlagt for å unngå eller forebygge det som ellers kunne ha vært vesentlige skadevirkninger på miljøet.»

b) Nye numre skal lyde:

«5. Vedkommende myndighet skal treffe sin avgjørelse på grunnlag av de opplysningene utbyggeren framlegger i samsvar med nr. 4, og, dersom det er relevant, idet det tas hensyn til resultatene av tidligere undersøkelser eller vurderinger av miljøvirkningene som er foretatt i henhold til annet unionsregelverk enn dette direktiv. Avgjørelsen skal gjøres tilgjengelig for offentligheten, og:

- a) dersom det er besluttet at det er nødvendig med en miljøkonsekvensvurdering, angi hovedårsakene til at det stilles krav om en slik vurdering, med henvisning til de relevante kriteriene i vedlegg III, eller
- b) dersom det er besluttet at det ikke er nødvendig med en miljøkonsekvensvurdering, angi hovedårsakene til at det ikke stilles krav om en slik vurdering, med henvisning til de relevante kriteriene i vedlegg III, og, dersom utbyggeren foreslår dette, angi alle egenskaper ved prosjektet og/eller tiltak som er planlagt for å unngå eller forebygge det som ellers kunne ha vært vesentlige skadevirkninger på miljøet.

6. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndighet treffer sin avgjørelse så snart som mulig og senest 90 dager etter at utbyggeren har framlagt alle opplysningene som kreves i henhold til nr. 4. I særlige tilfeller, for eksempel på grunn av prosjektets art, kompleksitet, plassering eller omfang, kan vedkommende myndighet forlenge fristen for å treffe sin avgjørelse; i så fall skal vedkommende myndighet underrette utbyggeren skriftlig om årsakene til forlengelsen og om forventet dato for avgjørelsen.»

5) I artikkel 5 skal nr. 1–3 lyde:

«1. Dersom det kreves en miljøkonsekvensvurdering, skal utbyggeren utarbeide og framlegge en miljøkonsekvensrapport. De opplysningene som utbyggeren skal framlegge, skal minst omfatte:

- a) en prosjektbeskrivelse med opplysninger om prosjektets plassering, utforming, omfang og andre relevante egenskaper,
- b) en beskrivelse av prosjektets antatte vesentlige miljøvirkninger,
- c) en beskrivelse av prosjektets egenskaper og/eller tiltak som er planlagt for å unngå, forebygge eller begrense og om mulig motvirke antatte vesentlige skadevirkninger på miljøet,

- d) en beskrivelse av de rimelige alternative løsningene som utbyggeren har undersøkt, og som er relevante for prosjektet og dets særlige egenskaper, og en angivelse av hovedårsakene til valget av løsning, idet det tas hensyn til prosjektets miljøvirkninger,
- e) et ikke-teknisk sammendrag av opplysningene som er nevnt i bokstav a)–d), og
- f) eventuelle tilleggsopplysninger angitt i vedlegg IV som er relevante for de særlige egenskapene ved et bestemt prosjekt eller en bestemt prosjekttype, og de miljøaspektene som kan antas å bli berørt.

Når det er avgitt en uttalelse i henhold til nr. 2, skal miljøkonsekvensvurderingen være basert på denne uttalelsen og inneholde de opplysningene som med rimelighet kan kreves for å nå fram til en grunnlagt konklusjon om prosjektets vesentlige miljøvirkninger, idet det tas hensyn til de rådende kunnskaper og vurderingsmetoder. For å unngå dobbeltarbeid skal utbyggeren ved utarbeidingen av miljøkonsekvensrapporten ta hensyn til tilgjengelige resultater av andre relevante vurderinger som er foretatt i henhold til unionsregelverk eller nasjonal lovgivning.

2. Dersom utbyggeren anmoder om det, skal vedkommende myndighet, idet det tas hensyn til de opplysningene utbyggeren har framlagt, særlig om prosjektets særlige egenskaper, herunder plassering og teknisk kapasitet, og dets antatte miljøvirkninger, avgi en uttalelse om hvor omfattende og detaljerte opplysninger utbyggeren skal framlegge i miljøkonsekvensrapporten, i samsvar med nr. 1 i denne artikkel. Vedkommende myndighet skal høre myndighetene nevnt i artikkel 6 nr. 1 før den avgir uttalelse.

Medlemsstatene kan også kreve at vedkommende myndigheter avgir uttalelse som nevnt i første ledd, uansett om utbyggeren anmoder om det eller ikke.

- 3. For å sikre at miljøkonsekvensrapporten er fullstendig og av god kvalitet
 - a) skal utbyggeren sikre at miljøkonsekvensrapporten utarbeides av kompetente sakkyndige,
 - b) skal vedkommende myndighet sikre at den har, eller ved behov har tilgang til, tilstrekkelig fagkunnskap til å vurdere miljøkonsekvensrapporten, og
 - c) skal vedkommende myndighet om nødvendig anmode utbyggeren om tilleggsopplysninger, i samsvar med vedlegg IV, som er direkte relevante for å nå fram til en grunnlagt konklusjon om prosjektets vesentlige miljøvirkninger.»
- 6) I artikkel 6 gjøres følgende endringer:

- a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at myndigheter som kan antas å bli berørt av prosjektet på grunn av sitt særlige ansvar på miljøområdet eller sin lokale og regionale kompetanse, får mulighet til å uttale seg om de opplysningene utbyggeren har framlagt, og om søknaden om utbyggingstillatelse, idet det, dersom det er relevant, tas hensyn til tilfellene nevnt i artikkel 8a nr. 3. For dette formål skal medlemsstatene, enten generelt eller i hvert enkelt tilfelle, utpeke de myndighetene som skal høres. Opplysninger som er innhentet i henhold til artikkel 5, skal videresendes til disse myndighetene. Nærmere bestemmelser om høring skal fastsettes av medlemsstatene.»

- b) I nr. 2 skal innledningen lyde:

«2. For å sikre at den berørte offentlighet på en effektiv måte kan delta i beslutningsprosessene, skal offentligheten underrettes elektronisk og gjennom offentlige kunngjøringer eller på annet egnet vis, om følgende spørsmål, tidlig i de beslutningsprosessene på miljøområdet som er nevnt i artikkel 2 nr. 2, og senest så snart opplysningene med rimelighet kan framlegges:»

c) Nr. 5 skal lyde:

«5. De nærmere bestemmelser om informasjon til offentligheten, for eksempel ved oppslag innenfor en viss radius eller kunngjøring i lokalaviser, og om høring av den berørte offentlighet, for eksempel skriftlig eller ved offentlig høring, skal fastsettes av medlemsstatene. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at de relevante opplysninger er elektronisk tilgjengelige for offentligheten via minst en sentral portal eller lett tilgjengelige kontaktpunkter på det rette administrative nivå.»

d) Nr. 6 skal lyde:

«6. Det skal gis rimelige frister for de ulike fasene, slik at det er tilstrekkelig tid til

a) å underrette myndighetene nevnt i nr. 1 og offentligheten, og

b) at myndighetene nevnt i nr. 1 og den berørte offentlighet kan forberede seg og delta effektivt i beslutningsprosessen på miljøområdet, i henhold til bestemmelsene i denne artikkel.»

e) Nytt nummer skal lyde:

«7. Fristene for høring av den berørte offentlighet om miljøkonsekvensrapporten nevnt i artikkel 5 nr. 1 skal ikke være kortere enn 30 dager.»

7) I artikkel 7 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 4 skal lyde:

«4. De berørte medlemsstatene skal gjennomføre høringer om blant annet prosjektets mulige virkninger over landegrensene og de tiltak som er planlagt for å begrense eller fjerne slike virkninger, samt fastsette en rimelig frist for varigheten av høringsperioden.

Slike høringer kan gjennomføres via et passende felles organ.»

b) Nr. 5 skal lyde:

«5. De nærmere bestemmelser om gjennomføringen av nr. 1–4 i denne artikkel, herunder fastsettelsen av fristene for høringer, skal vedtas av de berørte medlemsstater på grunnlag av bestemmelsene og fristene nevnt i artikkel 6 nr. 5–7, og skal gi den berørte offentlighet på den berørte medlemsstatens territorium mulighet til å delta effektivt i de beslutningsprosessene på miljøområdet som er nevnt i artikkel 2 nr. 2, med hensyn til det aktuelle prosjektet.»

8) Artikkel 8 skal lyde:

«Artikkel 8

Ved behandling av søknader om utbyggingstillatelse skal det tas behørig hensyn til resultatene av de høringene som er gjennomført og de opplysningene som er innhentet i henhold til artikkel 5–7.»

9) Ny artikkel 8a skal lyde:

«Artikkel 8a

1. En beslutning om å gi utbyggingstillatelse skal minst inneholde følgende opplysninger:

a) den grunngitte konklusjonen nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav g) iv),

b) eventuelle miljøvilkår knyttet til beslutningen, en beskrivelse av alle egenskaper ved prosjektet og/eller tiltak som er planlagt for å unngå, forebygge eller begrense og om mulig motvirke vesentlige skadevirkninger på miljøet, samt, dersom det er relevant, overvåkingstiltak.

2. I en beslutning om å avslå en søknad om utbyggingstillatelse skal hovedårsakene til avslaget angis.

3. Dersom medlemsstatene anvender andre framgangsmåter nevnt i artikkel 2 nr. 2 enn framgangsmåtene for utbyggingstillatelse, skal kravene i nr. 1 og 2 i denne artikkel eventuelt anses som oppfylt når en beslutning utstedt i forbindelse med disse framgangsmåtene inneholder opplysningene omtalt i nevnte numre, og det er innført ordninger som gjør det mulig å oppfylle kravene i nr. 6 i denne artikkel.

4. I samsvar med kravene nevnt i nr. 1 bokstav b) skal medlemsstatene sikre at prosjektets egenskaper og/eller de tiltak som er planlagt for å unngå, forebygge eller begrense og om mulig motvirke vesentlige skadevirkninger på miljøet, gjennomføres av utbyggeren, samt fastsette framgangsmåtene for overvåking av vesentlige skadevirkninger på miljøet.

Den typen parametere som skal overvåkes, og varigheten av overvåkingen skal stå i forhold til prosjektets art, plassering og omfang samt betydningen av dets miljøvirkninger.

Eksisterende ordninger for overvåking som følger av annet unionsregelverk enn dette direktiv og nasjonal lovgivning, kan eventuelt anvendes for å unngå dobbeltovervåking.

5. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndighet treffer beslutningene nevnt i nr. 1–3 innen en rimelig frist.

 6. Vedkommende myndighet skal forvisse seg om at den grunngitte konklusjonen nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav g) iv) eller beslutningene nevnt i nr. 3 i denne artikkel fortsatt er aktuelle når den treffer beslutning om å gi utbyggingstillatelse. For dette formål kan medlemsstatene fastsette frister for gyldigheten av den grunngitte konklusjonen nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav g) iv) eller beslutningene nevnt i nr. 3 i denne artikkel.»
- 10) I artikkel 9 skal nr. 1 lyde:

«1. Når det er truffet beslutning om å gi eller nekte utbyggingstillatelse, skal vedkommende myndighet eller myndigheter umiddelbart underrette offentligheten og myndighetene nevnt i artikkel 6 nr. 1 om dette i samsvar med de nasjonale framgangsmåter, og sikre at følgende opplysninger er tilgjengelige for offentligheten og myndighetene nevnt i artikkel 6 nr. 1, idet det, dersom det er relevant, tas hensyn til tilfellene nevnt i artikkel 8a nr. 3:

- a) innholdet i beslutningen og eventuelle vilkår knyttet til den, som nevnt i artikkel 8a nr. 1 og 2,
- b) de viktigste årsakene og betraktningene som beslutningen er basert på, herunder opplysninger om prosessen for offentlig deltaking. Dette omfatter også et sammendrag av resultatene av de høringene som er gjennomført og de opplysningene som er innhentet i henhold til artikkel 5–7, og hvordan disse resultatene er innarbeidet eller på annen måte tatt hensyn til, særlig kommentarene mottatt fra den berørte medlemsstat nevnt i artikkel 7.»

- 11) Ny artikkel 9a skal lyde:

«Artikkel 9a

Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndighet eller myndigheter utfører de oppgavene som følger av dette direktiv, på en objektiv måte, og at de ikke befinner seg i en situasjon som kan føre til en interessekonflikt.

Dersom vedkommende myndighet også er utbygger, skal medlemsstatene, som et ledd i sin organisering av administrativ kompetanse, minst sørge for et passende skille mellom uforenlige funksjoner når de utfører de oppgavene som følger av dette direktiv.»

12) I artikkel 10 skal første ledd lyde:

«Med forbehold for direktiv 2003/4/EF berører ikke bestemmelsene i dette direktiv vedkommende myndigheters plikt til å overholde begrensningene fastsatt ved nasjonale lover og forskrifter samt gjeldende rettspraksis med hensyn til forretnings- og industrihemmeligheter, herunder immaterialrettigheter, og hensynet til offentlighetens interesse.»

13) Ny artikkel 10a skal lyde:

«Artikkel 10a

Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner som gjelder ved overtredelse av nasjonale bestemmelser som vedtas i henhold til dette direktiv. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.»

14) I artikkel 12 skal nr. 2 lyde:

«2. Hvert sjette år fra og med 16. mai 2017 skal medlemsstatene, dersom disse opplysningene er tilgjengelige, særlig underrette Kommisjonen om følgende:

- a) antall prosjekter nevnt i vedlegg I og II som har vært underkastet en miljøkonsekvensvurdering i samsvar med artikkel 5–10,
- b) fordelingen av miljøkonsekvensvurderingene på de prosjektkategoriene som er oppført i vedlegg I og II,
- c) antall prosjekter nevnt i vedlegg II som har vært gjenstand for en beslutning i samsvar med artikkel 4 nr. 2,
- d) gjennomsnittlig varighet av prosessen for miljøkonsekvensvurdering,
- e) et generelt anslag over de gjennomsnittlige direkte kostnadene ved miljøkonsekvensvurderinger, herunder virkningene av anvendelsen av dette direktiv på små og mellomstore bedrifter.»

15) Vedleggene til direktiv 2011/92/EU endres i samsvar med vedlegget til dette direktiv.

Artikkel 2

1. Med forbehold for artikkel 3 skal medlemsstatene innen 16. mai 2017 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 3

1. Prosjekter som det er truffet en avgjørelse for som nevnt i artikkel 4 nr. 2 i direktiv 2011/92/EU før 16. mai 2017, skal omfattes av forpliktelsene nevnt i artikkel 4 i direktiv 2011/92/EU slik det lød før endringene ved dette direktiv.

2. Prosjekter skal omfattes av forpliktelsene nevnt i artikkel 3 og artikkel 5–11 i direktiv 2011/92/EU slik det lød før endringene ved dette direktiv, dersom ett av følgende har skjedd før 16. mai 2017:

- a) framgangsmåten for uttalelsen nevnt i artikkel 5 nr. 2 i direktiv 2011/92/EU er påbegynt, eller
- b) opplysningene nevnt i artikkel 5 nr. 1 i direktiv 2011/92/EU er framlagt.

Artikkel 4

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 16. april 2014.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

D. KOURKOULAS

Formann

VEDLEGG

1) Nytt vedlegg skal lyde:

«VEDLEGG II.A

OPPLYSNINGER NEVNT I ARTIKKEL 4 NR. 4

(OPPLYSNINGER SOM SKAL FRAMLEGGES AV UTBYGGEREN OM PROSJEKTENE OPPFØRT I VEDLEGG II)

1. En beskrivelse av prosjektet, herunder særlig:

- a) en beskrivelse av hele prosjektets fysiske egenskaper og eventuelt av rivingsarbeider,
- b) en beskrivelse av prosjektets plassering, særlig med hensyn til miljøets sårbarhet i de geografiske områdene som antas å bli berørt.

2. En beskrivelse av de miljøaspektene som kan antas å bli vesentlig berørt av prosjektet.

3. En beskrivelse av alle vesentlige miljøvirkninger, dersom det foreligger opplysninger om slike virkninger, som prosjektet kan antas å ha som følge av:

- a) de forventede reststoffene og utslippene samt avfallsproduksjonen, dersom det er relevant,
- b) bruken av naturressurser, særlig jordbunn, jordarealer, vann og biologisk mangfold.

4. Dersom det er relevant, skal det tas hensyn til kriteriene i vedlegg III ved sammenstillingen av opplysninger i samsvar med nr. 1–3.»

2) Vedlegg III og IV skal lyde:

«VEDLEGG III

UTVELGINGSKRITERIER NEVNT I ARTIKKEL 4 NR. 3

(KRITERIER FOR Å AVGJØRE OM PROSJEKTENE OPPFØRT I VEDLEGG II BØR UNDERKASTES EN MILJØKONSEKVENSVURDERING)

1. **Prosjektene egenskaper**

Prosjektene egenskaper må betraktes med særlig vekt på:

- a) hele prosjektets omfang og utforming,
- b) kumulering med andre eksisterende og/eller godkjente prosjekter,
- c) bruken av naturressurser, særlig jordarealer, jordbunn, vann og biologisk mangfold,
- d) avfallsproduksjon,
- e) forurensning og ulemper,
- f) risikoen for alvorlige ulykker og/eller katastrofer som er relevante for det aktuelle prosjektet, herunder slike som forårsakes av klimaendringer, i samsvar med vitenskapelig kunnskap,
- g) risikoen for menneskers helse (for eksempel som følge av vann- eller luftforurensning).

2. Prosjektene plassering

Miljøets sårbarhet i de geografiske områdene som kan antas å bli påvirket av prosjektene, må betraktes med særlig vekt på:

- a) eksisterende og godkjent arealbruk,
- b) naturressursenes (herunder jordbunn, jordarealer, vann og biologisk mangfold) relative forekomst, tilgjengelighet, kvalitet og regenereringsevne i området og dets undergrunn,
- c) det naturlige miljøets bæreevne, med særlig vekt på følgende områder:
 - i) våtmarker, strandområder, elvemunninger,
 - ii) kystområder og havmiljøet,
 - iii) fjell- og skogsområder,
 - iv) naturreservater og naturparker,
 - v) områder som er klassifisert eller vernet i henhold til nasjonal lovgivning, og Natura 2000-områder som er utpekt av medlemsstatene i henhold til direktiv 92/43/EØF og direktiv 2009/147/EF,
 - vi) områder der de miljøkvalitetsstandardene fastsatt i unionsregelverket som er relevante for prosjektet, ikke er fulgt eller anses for ikke å være fulgt,
 - vii) tett befolkede områder,
 - viii) landskaper og steder av historisk, kulturell eller arkeologisk betydning.

3. De mulige virkningenes type og egenskaper

Prosjektene antatte vesentlige miljøvirkninger må betraktes med utgangspunkt i de kriteriene som er fastsatt i nr. 1 og 2 i dette vedlegg, når det gjelder prosjektets virkninger på faktorene angitt i artikkel 3 nr. 1, idet det tas hensyn til:

- a) virkningenes omfang og utbredelse (for eksempel geografisk område og størrelse på befolkningen som antas å bli berørt),
- b) virkningenes art,
- c) om virkningene strekker seg over landegrensene,
- d) virkningenes intensitet og kompleksitet,
- e) sannsynligheten for at virkningene oppstår,
- f) virkningenes forventede begynnelse, varighet, hyppighet og reversibilitet,
- g) kumuleringen av prosjektets virkninger med virkningene av andre eksisterende og/eller godkjente prosjekter,
- h) muligheten for effektiv begrenning av virkningene.

VEDLEGG IV

OPPLYSNINGER NEVNT I ARTIKKEL 5 NR. 1

(OPPLYSNINGER I MILJØKONSEKVENSRAPPORTEN)

1. En beskrivelse av prosjektet, herunder særlig:

- a) en beskrivelse av prosjektets plassering,
- b) en beskrivelse av hele prosjektets fysiske egenskaper, herunder eventuelt av nødvendige rivingsarbeider, og av arealbehovet i bygge- og driftsfasen,

- c) en beskrivelse av de viktigste trekkene ved prosjektets driftsfase (særlig en eventuell produksjonsprosess), for eksempel energibehov og energiforbruk, type og mengde materialer og naturressurser (herunder vann, jordarealer, jordbunn og biologisk mangfold) som er brukt,
 - d) et anslag, etter type og mengde, over forventede reststoffer og utslipp (for eksempel vann-, luft- og jordforurensning, støy, vibrasjoner, lys, varme, stråling) samt over avfall produsert i bygge- og driftsfasen.
2. En beskrivelse av de rimelige alternative løsningene (for eksempel når det gjelder prosjektets utforming, teknologi, plassering, omfang og målestokk) som utbyggeren har vurdert, og som er relevante for prosjektet og dets særlige egenskaper, og en angivelse av hovedårsakene til valget av løsning, herunder en sammenligning av miljøvirkningene.
3. En beskrivelse av relevante aspekter ved den rådende miljøtilstanden (referansescenario) og en oversikt over hvordan tilstanden forventes å utvikle seg dersom prosjektet ikke gjennomføres, i den grad naturlige avvik fra referansescenariotet med rimelighet kan vurderes på grunnlag av tilgjengelig miljøinformasjon og vitenskapelig kunnskap.
4. En beskrivelse av de faktorene angitt i artikkel 3 nr. 1 som kan antas å bli vesentlig påvirket av prosjektet: befolkning, menneskers helse, biologisk mangfold (for eksempel dyre- og planteliv), jordarealer (for eksempel arealbeslag), jordbunn (for eksempel organiske stoffer, erosjon, komprimering, forsegling), vann (for eksempel hydromorfologiske endringer, mengde og kvalitet), luft, klima (for eksempel klimagassutslipp, virkninger knyttet til tilpasning), materielle verdier, kulturarv, herunder arkitektoniske og arkeologiske aspekter, og landskap.
5. En beskrivelse av de vesentlige miljøvirkningene som prosjektet kan antas å ha som følge av blant annet:
- a) byggingen og tilstedeværelsen av prosjektet, herunder rivingsarbeider dersom det er relevant,
 - b) bruken av naturressurser, særlig jordarealer, jordbunn, vann og biologisk mangfold, idet det så langt det er mulig tas hensyn til en bærekraftig tilgang til disse ressursene,
 - c) forurensning, støy, vibrasjoner, lys, varme og stråling, ulemper som oppstår, samt sluttbehandling og gjenvinning av avfall,
 - d) risikoen for menneskers helse, kulturarven eller miljøet (for eksempel på grunn av ulykker eller katastrofer),
 - e) kumuleringen av virkninger med andre eksisterende og/eller godkjente prosjekter, idet det tas hensyn til eventuelle eksisterende miljøproblemer i forbindelse med områder av særlig miljømessig betydning som kan antas å bli berørt, eller bruken av naturressurser,
 - f) prosjektets innvirkning på klimaet (for eksempel arten og omfanget av klimagassutslipp) og prosjektets sårbarhet for klimaendringer,
 - g) teknologi og stoffer som brukes,

Beskrivelsen av de antatte vesentlige virkningene på faktorene angitt i artikkel 3 nr. 1 bør omfatte prosjektets direkte virkninger og eventuelle indirekte, sekundære og kumulative virkninger, virkninger over landegrensene, virkninger på kort, mellomlang og lang sikt, varige og midlertidige samt positive og negative virkninger. I denne beskrivelsen bør det tas hensyn til de målene for miljøvern som er fastsatt på unions- eller medlemsstatsplan, og som er relevante for prosjektet.

6. En beskrivelse av de metodene eller bevisene som er brukt for å identifisere og vurdere de vesentlige miljøvirkningene på forhånd, herunder opplysninger om vanskeligheter (for eksempel tekniske mangler eller manglende kunnskap) i forbindelse med sammenstillingen av de opplysningene som kreves, og de viktigste usikkerhetsfaktorene.

7. En beskrivelse av de tiltak som er planlagt for å unngå, forebygge, begrense eller om mulig motvirke de identifiserte vesentlige skadevirkningene på miljøet, og eventuelt av foreslåtte overvåkingsordninger (for eksempel utarbeiding av en analyse etter at prosjektet er avsluttet). I denne beskrivelsen bør det redegjøres for i hvilken utstrekning vesentlige skadevirkninger på miljøet kan unngås, forebygges, begrenses eller motvirkes, og den bør omfatte både bygge- og driftsfasen.
8. En beskrivelse av prosjektets forventede skadevirkninger på miljøet som følge av prosjekts sårbarhet for risiko for større ulykker og/eller katastrofer som er relevante for det aktuelle prosjektet. Relevante tilgjengelige opplysninger fra risikovurderinger foretatt i henhold til unionsregelverk, for eksempel europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/18/EU(*) eller rådsdirektiv 2009/71/Euratom(**), eller relevante vurderinger foretatt i henhold til nasjonal lovgivning kan brukes for dette formål, forutsatt at kravene i dette direktiv oppfylles. Dersom det er relevant, bør beskrivelsen omfatte tiltak som er planlagt for å forebygge eller begrense vesentlige skadevirkninger av slike hendelser på miljøet, og opplysninger om beredskapen for og den planlagte innsatsen ved slike nødssituasjoner.
9. Et ikke-teknisk sammendrag av opplysningene framlagt i samsvar med nr. 1–8.
10. En referanseliste med opplysninger om de kildene som er brukt i beskrivelser og vurderinger i rapporten.

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/18/EU av 4. juli 2012 om kontroll med faren for storulykker med farlige stoffer og om endring og senere oppheving av rådsdirektiv 96/82/EF (EUT L 197 av 24.7.2012, s. 1).

(**) Rådsdirektiv 2009/71/Euratom av 25. juni 2009 om fastsettelse av en fellesskapsramme for atomsikkerhet ved atomanlegg (EUT L 172 av 2.7.2009, s. 18).»